

بی پناهان را پناهی...

کلمه‌ی "مادر" حقیقتی است که همه جا به مهر و مهربانی تعبیر می‌شود. مادر نوری است که چه در لفظ و چه در معنا پناه و پناهگاه است همچنین این کلمه فقط به کسی که بچه را به دنیا می‌آورد اطلاق نمی‌شود؛ برای همین است که گاهی کسانی را "مادر" خطاب می‌کنند نه بخاطر تولد فرزند بلکه آنها "مادری" کرده‌اند.

مادری کردن یعنی از خودگذشتگی کردن یعنی ایثار کردن

مادری یعنی محبت بی حد و نصاب

مادری یعنی بی‌تابی برای فرزند حتی اگر خودش گرفتار باشد ...

مادری کردن یعنی همان مفهوم نابی که طعم شیرین آن را چشیده‌ایم و مادر یعنی پناه آدم در خوشی‌ها و سختی‌ها، یعنی کسی که تو را رها نمی‌کند.

اما خداوند برای تمام عالم یک پناهگاه ویژه و استثنایی قرار داد؛ همو که برای رسول خدا هم پناه بود و ام ابیها لقب گرفت یعنی مادر پدرش.

همو که جداکننده‌ی فرزندان و محبینش از آتش دوزخ است

اما برا تک تک فرزندان و دوست‌دارانش مادری کرده است و پناهی است از جانب خدا ...

حضرت زهرا سلام الله علیها در آخرین لحظات عمر شریفشان ، در آن لحظات پر از درد و اندوه خدا را به تک تک فرزنداناش قسم می‌دهند که:

" خدایا! گنه کاران از امت پدرم محمد صل الله علیه و آله و از شیعیان من و فرزندانم را ببخشای و عُفرانت را شامل حالشان گردان "

این بانوی دو جهان در آخرین لحظات عمر شریفش ، اندوه و اشک فرزندان غریبش را واسطه بین خود و خدای خود قرار می‌دهد برای سبک شدن بار گناهان من و تو! کمتر دیده ایم مادری از جان

بچه‌هایش برای دعا در حق آدم‌های دیگر استفاده کند. و وقتی حضرت زهرا این کار را می‌کنند یعنی این دعا برایشان چه اهمیت عجیبی داشته است.

فاطمه سلام الله علیها سعادت ما برایش آنقدر مهم بود که حتی در سختیهای آخرین لحظات عمر شریفش هم دل نگران ما بود و برایمان مادری کرد و فاطمه "مادر" ماست...

چقدر مظلومانه و غریبانه ایشان را دفن کردند: (به حال داستان گونه این پاراگراف بیان شود)

پاسی از شب گذشته، سر و صداها فرو نشست و چشمها بخواب رفتند. امیر المومنین برخاست تا وصیتهای دخت نبی را انجام دهد. آن بدن ضعیف را که از مصائب و زجر جسمی و روحی آب شده بود در جایگاه غسل نهاد و یک شاخه نخل روشن کرد، و اسماء بنت عمیس آب می آورد و حضرت او را از زیر لباس غسل می داد در حالیکه حضرت علی به فرزندان فرموده بودند بلند گریه نکنند، چه ناله‌ها و فغان‌ها که آن شب فرو برده شد ...

حتماً شنیده اید که خاک با خود سردی می آورد یعنی زیارت مزار مادر، دل مصیبت زدگان را از تسلی می‌دهد. اما من و تو کجا را داریم که مرحمی باشد بر داغ مادرمان؟! قبر مادرمان کجاست که تسلی دل شعیان و محبینش باشد؟ خدایا ما هم می خواهیم تو را قسم دهیم؛ از مادرمان فاطمه سلام الله علیها یادگرفتیم، حاجتی داریم که تا برآورده شدنش آرام و قرار نخواهیم داشت چون می‌دانیم که تنها با همین حاجت است که قبر مخفی مادرمان زهرا سلام الله علیها پیدا می‌شود...

"خدایا! به دردها و ناله های شبانه ی زهرا سلام الله علیها، به اول مظلوم عالم امیرالمومنین علی علیه السلام در غم فراق فاطمه سلام الله علیها، به تنهایی و یتیمی و غریبی حسنین علیهم السلام ... خدایا! ظهور مهدی فاطمه را برسان"